

בס"ד טז' טבת ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 16:38
צאת השבת - 17:30
רבנו תם - 18:02
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 849
@ ביום שני תחילת "שובבי"ם"
@ ביום רביעי כ' טבת יחולו הילולת ר' משה בן מיימון
הרמב"ם והילולת ר' יעקב אביחצירא,
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

כפטידון: "ויקראו ימי"
(מלכים א' ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

פרשת ויחי

חזק חזק ובהחזק

מלניני הפרשה:

← בקשת יעקב מיוסף: "אל נא תקברני במצרים".
← יוסף מביא את אפרים ומנשה אל אביו החולה שיברך אותם לפני מותו.
← מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי".
← ברכת יעקב ליוסף ובניו.
← האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו במצרים ובכנען.
← יוסף מבטיח ומעודד את אחיו שאינו נוטר להם שנאה וטינה והכל מהקב"ה.
← בקשת יוסף מאחיו: "פקד יפקד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה".

"וירא מניחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויש שכמו לסבול" (מט, טו).

הגה"צ רבי משה קליערס זצ"ל אמר בשם הרה"ק מאפטא זי"ע, "וירא מנוחה כי טוב", זו שבת. ואת הארץ כי נעמה, זו ארץ ישראל. על ידי מה זוכים לזה? "ויט שכמו לסבול", היינו עמל בתורה ובעבודת ד', זוכה שמרגיש טעם בשבת וקדושת ארץ ישראל.

"יהי דן נחש עלי דרך שפיפון עלי ארה הנזושר עקבי סוס ויפול רוכבו אהור לישועתך קויתי ד"
פסוק זה מרמז על היצר הרע שהוא "נחש" כידוע, ואיתא בגמרא (סוכה נב') דמתחילה קראו ה'לך ואחר כך נעשה אורח ולבסוף נעשה בעל הבית, וזה מה דכתיב כאן "נחש עלי דרך", ואחר כך נעשה "שפיפון עלי אורח" ולבסוף נעשה בעל הבית וזה "הנזושר עקבי סוס". אך העיצה היחידה היא "לישועתך קויתי ד".

"ויתחזק ישראל וישב על המטה"
בעל הטורים אומר שכתוב אצל המן "נופל על המטה" ואצל יעקב כתוב "ויתחזק ישראל וישב על המטה", כי צדיקים אפילו כשהם חלשים מתחזקים שנאמר "ויתחזק ישראל" והרשעים אפילו בתוקפם נופלים שנאמר "והמן נופל על המטה".

"כרע רבץ כאריה"
יש שפירשו שאפילו שיש לאיש כל מיני זמנים לפעמים שהם בבחינת "כרע רבץ" זמן של ירידה ח"ו, צריך שיחזיק את עצמו כאריה וכגיבור להתחזק בכל מצב שהוא.

"האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים"
אומרים המפרשים שבא ללמד אותנו שלפני הקץ אנו צריכים להתאגד ולהתאחד וזה יקרב את משיח צדקנו, וזה הפירוש "באחרית הימים".

"עד כי יבוא שילה"
אומר רש"י שהכוונה למלך המשיח, "שי-לו", שלעתיד לבוא כולם יתנו לו מתנות ואפילו הגויים. בגמרא סנהדרין כתוב של"משיח" יש 4 שמות שהם ר"ת מנחם שילה יגון תנניא, והאור החיים מוסיף גם שמו חיים.

"גם בני מכיר בן מנשה יולדו על ברכי יוסף"
ובתרגום יונתן בן עוזיאל "כד יתילדו גזירינון ויוסף", מפרש הפירוש על תרגום יונתן שיוסף היה המוהל שלהם והסנדק.

"מאשר שבמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך" (מט, כ)
"מאשר" - כל אדם מישראל ילמד נא לקח מאשר: "שמנה לחמו" - המאכלים השמנים והדשנים ביותר היו לדידו בפרוסת לחמו הפשוטה, ברם "והוא יתן" - כאשר בא לתת צדקה - "מעדני מלך" - נתן את המאכלים המשובחים ביותר. כך צריך לנהוג כל אדם מישראל, לחיות בפני עצמו חיים פשוטים וצנועים ואילו צדקה ייתן מן הטוב ומן המובחר. (מענינה של תורה)

פינת הנזבים והפתגמים

חסד של אמת = חסד שלא על מנת לקבל פרס, בעקרו: הלנות המת, פיון שאין המת מסגל לגמול למלויים.

דוגמה: פחורי שכיבה רבים פאו לגמול לרפס חסד של אמת בדרך האחרונה.

מקור: "ויקראו ימי-ישראל למות, ויקרא לבנו, ליוסף, ויאמר לו: אם-נא מצאתי חן בעיניך, שים-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת, אל-נא תקברני במצרים" [בראשית מז טז].

"ועשיתי עמך חסד ואמת" [יהושע ב יד]. (ניבונוח)

לע"נ הצנועה והענוה **זוהרה (זרי) אלביליה** ז"ל בת פריחה ז"ל ביום ראשון יז' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה ובעד בנה שלמה הי"ו

הסידור מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

אפרים ומנשה – הקשר המיוחד

כשבא יעקב למצרים הוא נוכח לדעת שאפרים ומנשה לא הושפעו כלל מתרבות מצרים. יעקב ברוח קודשו ראה שעם ישראל יהיה בגלות בסביבה עוינת בין הגויים ולכן מברך את ילדי ישראל שגם במצב זה לא יתערבו בגויים, לא ילמדו ממנהגיהם וישמרו על הדת והמסורת היהודית בכל מקום שיהיו בניכר. כשיעקב שיכיל את ידיו וברך את אפרים הן הצעיר לפני מנשה הבוגר היה עלול להתפתח רגש של קנאה ועלבון מצד מנשה אך למרות זאת מנשה לא הגיב על כך ולא שמר טינה לאחיו הצעיר אפרים. זו הפעם הראשונה בתורה ששבא מברך את נכדיו ובפעולה זו מתבטאת המשכיות המשפחה והקשר בין הדורות. ביהדות מודגש הקשר הבין-דורי "שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך". קשר זה חזק כמו אבן שהרי **אבן** ב"ת = **אב, בן** נכד. רצף הדורות נרמז בעובדה שהאות האחרונה של כל דור היא האות הראשונה של הדור הבא: **אב** מסתיים באות **ב**, **בן** מתחיל ב**ב**. בן מסתיים באות **ן** ו**נכד** מתחיל ב**נ**... מברכים את הילדים שיזכו לדור המשך כמו יעקב אבינו שיזכה שבניו ממשיכים את דרכו.

"בניך בשתילי זתים" – חינוך

להתמודד עם קשיים בחינוך

קורה ויש לנו קושי עם בן או תלמיד מסוים. במקום לגשש באפילה, מתייעצים! יש בהיוועצות כוח מיוחד לגילוי דרך פעולה. הדיבור, הפתיחות, הרצון לחשוף ולהיחשף, מאירים לנו בחשיכה. תשועה ברוב יופץ! לא הולכים להיוועץ במומחה רק כי הוא חכם יותר מאתנו או מוכשר יותר. פונים אליו כי אנו 'מבפנים' והוא 'מבחוץ'. מבחוץ הדברים נראים אחרת. כך כמו גם המפקח המבקר בכיתה, בהיותו 'אורח לרגע' בכוחו לראות את מה שאנו לא רואים. דווקא כי הוא 'לא בקי בכל הפרטים' הוא מתמקד, מזהה, ומציע פתרונות מעשיים ויעילים! העצה היא ליטול עצה! שער בית הסוהר נפתח מבחוץ, יש להיוועץ, עזרה חיצונית, וכך יפתחו עבורך. מרבה עצה מרבה תבונה. המסר של יעקב תובע מכל אחד מאיתנו מחוייבות בלתי מתפשרת לעתיד. לא די בכך שהאדם דואג לחנך את ילדיו ואת הדור הבא. עלינו לפעול בעולם מתוך ראייה של כמה דורות קדימה. אלא האדם צריך להציב יסודות שיחזיקו כמה לדורי דורות.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לשיעור ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים **שעור רביעי, בחסות "בית הלם"**

כל הישועות והברכות

כ"כ"כ זה גבול מנב"ת שתרמה לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל ילדיה ומשפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה ושתרווה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה. להבדיל לעיני משה בן שרה ז"ל

כרכות ואיחולים לטוב

כ"אס"ה זצ"ל דויד דידי בחגיגת הבן **זיהאי נ"י** לגיל **החלקה**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. וברכה והצלחה **לציון וצביה דויד דידי הי"ו** **לאברהם ורחל אסא הי"ו** שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

כ"פ"ח ושרה יעקובי הי"ו שתמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וזיווגים הגונים לילדיהם ולהבדיל לעיני **דוד** בן יהודה ז"ל

ד"ר יוסף משה קולמן קולמן חתן **קולמן** מזל טוב ואיחולים לבניי **יהזקאל ואסנת אברהם הי"ו** **ראובן וריקי ד"א"ל הי"ו** לנישואי **קובי** עם **דורין** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה כ"משה דידי בן ביבי הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם **רעייתו חנה** שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

כרכות והצלה כ"ג"ש"ן וסימה אהרון על כל הסיוע לזיכוי הרבים שיזכו במהרה **לזרע קודש בן-קיימא** לרפואה ולפרנסה טובה, ברכה והצלחה בכל משלח ידיהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה לשנים רבות טובות ונעימות

כרכות והצלה כ"חיים ואהובה מנ"תן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל **ילדיהם ונכדיהם** שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

לעיני הצנועה והענוה **שרה-כהן אהרון** בת פרי ואברהם ז"ל י"ז טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנועה והענוה **זרי כהן-זדה** בת רחל ז"ל י"ז טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

במלאת 11 חודשים לעיני הצנועה והענוה **אהרן יעקובי** בן דניאל ז"ל י"ט טבת פקידת שנתו שיתמלץ טוב בעד משפחתו

לכל משפחת **כרמי היקרים** צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במות **האב הצנוע והענו יוסף כרמי** בן רחל ז"ל הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה :

לעיני הצנועה והענוה **שרה-כהן אהרון** בת פרי ואברהם ז"ל י"ז טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנועה והענוה **זרי כהן-זדה** בת רחל ז"ל י"ז טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנועה והענוה **אהרן יעקובי** בן דניאל ז"ל י"ט טבת פקידת שנתו שיתמלץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנועה והענוה **זרי כהן-זדה** בת רחל ז"ל י"ז טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

נורה הנדלקת ע”י חיישן

שאלה: בבנין שלנו, התאורה בחדר המדרגות נדלקת באופן אוטומטי באמצעות חיישן שמרגיש אם יש שם אנשים. האם מותר לי להכנס לחדר המדרגות בשבת?

תשובה: במסכת שבת (דף קכ:) אמרו, נאמר בתורה, ”לא תעשה כל מלאכה”, עשייה, הוא שאסור, אבל ”גרמא”, מותרת. כלומר, לא אסרה התורה לעשות בשבת, אלא מלאכה שנעשית על ידי האדם באופן הרגיל, למשל, להשקות את השדה בשבת בידיים, אסור מן התורה. אבל דבר שהאדם לא עושה אותו באופן ישיר, כגון אדם ששופך מים בביתו כדי לנקותו, והמים זורמים משם מאליהם על ידי המרזב לגינת הבנין, הרי השקיה זו אינה מעשה ”בידיים”, אלא בדרך ”גרמא”. ונחלקו הפוסקים, אם דבר שנעשה בגרמא, מותר לעשותו לכתחילה, גם בלי שיש הפסד מהדבר, או שאין להקל בדבר.

ומעתה לגבי הדלקת אור חשמל בשבת, ידוע שהדבר אסור מן התורה, מאחר ובהדלקת אור החשמל נעשה מעשה הבערה, וכך היא דרך ההבערה בנורות שמצויות בזמנינו, שמבעירים אותן באמצעות מתג שמחבר אותן לזרם החשמל. אבל נורות שנדלקות באמצעות חיישן, לכאורה יש מקום לומר שאין זה בגדר ”מעשה הבערה”, אלא ”גרמא” בלבד.

והנה לפני כעשר שנים, הצגנו שאלה כזו בפני מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל, ואז היה מדובר באדם שאמר, שאם לא יתירו לו לעלות במדרגות ביתו בשבת, הרי שהוא יאלץ לעבור לשכונה אחרת לגמרי, והדבר יגרום לו לעגמת נפש גדולה. והוסיף שהוא אינו היחיד שנקלע לבעיה כזו, כי עוד הרבה יהודים גרים בבניינים כאלה, ואין להם אפשרות אחרת לעלות לבתיהם. ובכל זאת מרן זצ”ל השיב, כי חלילה להקל בדבר, מפני שהדלקת הנורה על ידי חיישן תנועה, אינה נחשבת לגרמא, כי כך הדרך הרגילה של הדלקת הנורות הללו, שבהכנס אדם לחדר המדרגות, תיכף החיישנים מרגישים בתנועתו או בחוס גופו, וגורמים לנורות להדלק, ויש בדבר איסור ממש מן התורה. ואף על פי שהסברנו למרן זצ”ל, כי הדבר מכביד מאד על הרבה יהודים שדרים בבניינים כאלה, אין אפשרות להתקין נורות חזר ואמר כי אין מקום כלל להקל בדבר, ועליהם לעבור לדור במקום אחר, וה’ יתברך יצליח דרכם, ויברך את בתיהם החדשים, שיהיו מלאים ברכה וטובה.

גם מרן הראשון לציון הגאון רבי יצחק יוסף שליט”א, השיב לאסור בענין זה, והביא שאף הוא הציג את השאלה לפני למעלה מעשרים שנה בפני מרן זצ”ל, והציג בפניו את טענת המיקלים, שמאחר והדבר אינו נעשה בידיים, אם כן אפשר אולי להגדיר את ההדלקה הזו בגדר ”גרמא”, אך מרן זצ”ל סתר את הדברים, והביא ראיות לסברתו, כי אין כל אפשרות להקל להכנס לבנין כזה בשבת. והביא שכן פסקו גדולי הפוסקים בדורות האחרונים. [אולם במקרה שאין ברירה אחרת, הביא הגאון הראשון שליט”א קצת סימוכין להקל בדבר (על פי דברי הרשב”א בשבת קז.), ולכן אדם שאין לו ברירה אחרת, יעשה שאלת חכם כיצד עליו לנהוג.

ולסיכום: אסור להכנס בשבת לחדר שמוקנות בו נורות הנדלקות באמצעות חיישנים.

הידעת? סיפור מיההפטררה הפטרת ויחי: מלכים א' פרק ב'

פרשת השבוע פותחת במילים: ”ויקראו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף”.

ההפטררה פותחת: ”ויקראו ימי דוד למות, ויצו את שלמה בנו לאמרי”. יעקב מבשר לבניו את קיצו הקרב: ”ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת” ודוד מודיע לבנו לשלמה: ”אנכי הולך בדרך כל הארץ”. בבראשית רבה דרשו חז”ל כי כל מי שנאמר בו ”קירבה”, לא הגיע לימי אבותיו. תרגום יונתן בספר דברים ל”א פסוק יד, מנה שלושה צדיקים שנאמר במיתתם הלשון ’קירבה’. יעקב אבינו, דוד המלך, ומשה רבנו. דוד המלך, העומד לפני מותו מצווה לשלמה בנו ומחזק את ליבו ואומר: ”וחזקת והיית לאישי”, ומדריך אותו: ”ושמרת את משמרת ה’ אלוהיך, ללכת בדרכיו, לשמור חוקותיו, מצוותיו ומשפטיו ועדותיו...”.

את הצוואה ’ללכת בדרכיו’ פרשו חז”ל במסכת סוטה דף י” ע”א: לדבוק במידותיו של הקב”ה מה הוא רחום, אף אתה רחום וכו’. כי רק בדרך זו תצליח והתקיים בי הבטחת ה’ שימשיך זרעך למלך לעולם. בצד האזהרה על שמירת התורה ומצוותיה, כתנאי להצלחת המלכות, מצווה דוד להרע למי שהרע עימו, ולהטיב עם מטיביו. ”ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באוכלי שולחך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך” ומחובת המלכות להשליט תורה ומצוות, ומחובתה לעקור אנשי רשע מן הארץ. ומצווה את שלמה לנקות את עוון הדמים הרובצים עליו שיואב בן צרויה שפך ללא הסכמתו, שהרג בעורמה את אבנר בן נר ועמשא בן יתר שבא לבקש שלום והרגם ”ועשית כחכמתך, ולא תורד שיבתו בשלום שאל”. רלב”ג מבאר: עשה כחכמתך, באופן שלא תניחו למות מיתת עצמו. ודוד לא הרגו מפני שלא חייב מיתה מדין תורה אלא מדין מלכות וצו השעה להחיות אותו כי היה שר צבא. ואל לנו לחשוב שחלילה דוד המלך נקמן אלא רצה להענישו בעולם הזה ולזכר אותו לעולם הבא (מלבי”ם). במדרש שיר השירים רבה פרשה א’: דוד ושלמה, כל מה שכתוב בזה כתוב בזה, דוד מלך ארבעים שנה ושלמה מלך ארבעים שנה. דוד כתב ספרים ושלמה כתב ספרים. דוד בנה מזבח וכן שלמה.

בפרשתנו יעקב מברך את בניו לפני מותו, ומדריכם בתוכחה על הצריך תיקון. וכן מצוה על חיותו הרוחנית של עם ישראל וממליך את יהודה למלך ”יהודה אתה יודך אחיך... ישתחו לך בני אביך” והמלוכה תהיה לדורות ”לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו” כך דוד מצווה את שלמה בנו לשמור על שלשלת מלכות יהודה שתשמר לדורות. (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

מוסר, כליות

איך זוכים לילדים צדיקים ?

נולדתי למשפחה מסורתית, אבי היה שוטר ואמי עקרת בית. למדתי בבית ספר ואחיי בתוכו חילוני, בגיל 16 וחצי התחלתי להתעניין בדת. ולאט לאט התחלתי לחזור בתשובה לבד. עזבתי את התיכון ונכנסתי לשיבה. חבשתי כובע, לבשתי חליפה והייתי בחור ישיבה לכל דבר. בגיל 19 החלטתי להוציא רישיון נהיגה, הייתה זו החלטה אומללה עבורי כי היציאה הזו מקודש לחול ערערה את יראת השמים שלי. התחלתי להתעניין בדברים חיצוניים, התקרבותי לחבריי הישנים ועד מהרה מצאתי את עצמי מחוץ למסגרת, מחליף לילה ביום והכיפה נעלמה מהראש. אבי עקב אחרי בדאגה והתבייש בי מאוד.

כשנה לאחר יציאתי מהישיבה חשתי לפתע כאבים עזים באזור הגב התחתון. חלף שבוע, הרגשתי שאני סובל כאבי תופת, ברגע מסוים חשתי שמשוה עומד לקרות לי, הכרתי החלה להתערפל, הספקתי להתקשר לאמא ולומר לה שאני מרגיש טוב, השפופרת נפלה מידי והתעלפתי.

הורי חשו לדירה בה שהייתי ומיד פינו אותי לביה"ח, שם ערכו לי בדיקות ומה שגילו הימם את הרופאים: התברר כי במשך שבועיים תפקוד הכליות שלי הלך וירד עד לקריסה מוחלטת. מיד ביצעו בי דיאליזה, הבשורה האיומה של הרופאים להורי הייתה ששתי הכליות שלי קרסו לצמיתות. יצאתי מביה"ח כעבור חודש ומאו חי לא היו חיים. הייתי צריך להגיע לביה"ח 3 פעמים בשבוע ולהתחבר למכונת דיאליזה למשך 5-6 שעות. זהו תהליך כואב ומחליש. הרופאים דיברו עם הורי שעליהם לדאוג להשתלת כליה, ואט אט גמלה בליבו של אבי ההחלטה לתרום לי כליה.

אבי לא ראה קופ"ח 40 שנה, מאז ילדותו הוא היה בריא וחסון וכעת עמד להיכנס לביה"ח לצורך ניתוח רציני שבו יוציאו את אחת מכליותיו וישתילו אותה בגוף בנו. הוא עשה זאת באהבה ומכל הלב וכעבור חצי שנה של סבל נכנסנו שנינו לניתוח. התאוששתי במהירות ומהר מאוד יצאתי מביה"ח והייתי כאחד האדם. אבל רגעי החולשה בהם ראיתי את אבי החסון והחוק לאחר הניתוח שעבר אך ורק בגללי חוללו בי משהו, קיבלתי על עצמי שאקדיש את חיי למענו.

באתי אליו, נישקתי את ידו ואמרתי: "אבא, אעשה כל מה שתצוה" הוא השיב: "אם אתה שואל, התקופה היפה ביותר שלך הייתה שהיית בחור ישיבה... תדע לך שזה הביא לי הרבה נחת..." יצאתי ממנו בהחלטה ברורה: אני חוזר לשיבה! עשיתי זאת מיד, התנתקתי מכל חברי ונכנסתי לשיבה לחוזרים בתשובה.

כשהגעתי לגיל 21 הציעו לי שידוך, התחתנו והקמנו בית על אדני התורה, כעבור שנה וחצי נולד לנו בן, ערכנו ברית מפוארת, כיבדתי את אבי בסנדקאות, וכשהרב הגיע למילים "ויקרא שמו בישראל" נקבתי בשם אבי שיחיה, הרב הכריז את השם ושנינו, אבי ואני פרצנו בבכי גדול שסחף אחריו את כל הנוכחים. כולם ידעו כמה הקריב אבי למעני כדי שאזכה להינשא ולהקים משפחה.

אחיי הלכו בעקבותיי בזה אחר זה וחזרו בתשובה וכולם אברכים בני תורה, גם הוריי התקרבו לדת והם מקפידים לקיים מצוות ולשמור שבת. לקב"ה יש דרכים להטיב עם בוראיו, אני יודע היטב שהדבר הנורא שקרה לי הציל אותי מרדת שחת, כשאני מבית בחברים שסבבו אותי בעבר, חלקם בבתי סוהר, וחלקם מסתובבים באפס מעשה, אני מודה לה' שהציל את חיי ואף זכיתי לבנות בית נאמן וכשר בישראל.

לא מזמן אבי שיבח אותי ואמר: "אתה הבאת ברכה גדולה לבית הזה לעולמי עד, ואני אומר לך בני, שלא רק את הכליה שהיית נותן לך אלא גם את ליבי." (חיים ולדר - אנשים מספרים על עצמם)

באחת הקהלות התרדיות בדרום הארץ יש משפחה שכל ילדיה, עד האחרון, גדלו לתפארת בצורה שבאמת לא רואים כמותה במשפחות רבות, עד כדי כך שבמה מחברי הקהלה היא אמרו שכאשר רואים ילד מחנך מסתובב בבית המדרש, משיכים אותו באופן אוטומטי אל המשפחה ההיא... זה לא רק העמל וההתמדה בתורה, ולא רק צורת התפלה שלהם, שכלה אומרת הוד והדר, אלא הרבה יותר מזה. מדבר בילדים שהם יוראת שמים - חד הוא. ואחר כל זאת, ההתמדה שלהם בתורה נעשית בחשק רב, ונכר שהלמוד היא הדבר המאשר ביותר בחייהם. זרע ברך ה' במלא המובן ובמלא המשמעות של המשג המקדש הזה. כדי להבין כיצד זה קורה, התברר שיש מאחורי הקלעים ספור נפלא:

ראש המשפחה, תלמיד-חכם בעל שיעור קומה, מגיע מדי יום, בשעה ארבע לפנות בקר, לבית-הקנסת. הוא נכנס אל המסדרון ופותח את "חדר הנקיון" של בית המדרש, בו נמצאים המטאטא והספונג'ידור, הדליים וְחמרי הנקיון. האבא, תלמיד-חכם ששלעצמו, מוציא משם את הכלים לשטיפת הרצפות, מפשיל את שרווליו, ממלא מים מן הברז, מכניס לדלי מעט סבון ריחני ו... מתחיל לשטף את המסדרון. את השטיפה הוא מבצע במרץ רב, כמי שאכפת לו על ביתו-שלו, לא מותר גם על הפנות. כל זה לוקח דקות ארוכות.

הוא לא מסתפק במסדרון, אלא נכנס אף לבית הקנסת עצמו, ועובד גם שם במרץ רב. אבא המשפחה נמנה עם אחד ממתפללי מנין הנותקין בבית הקנסת, אלא שהוא מקדים לפני כלם ושוטף מדי יום את המסדרון הגדול שלפני ההיכל ואת ההיכל עצמו.

בשמגיעים המתפללים, הם מרגישים בצחצוחו של המקום, בנקיונו ובטהרתו, ואינם יודעים מי עושה עבורם את המלאכה המקדשת הזו. מי שמגלה אכפתיות לנקיונו של בית ה', ומשתדל שהאנשים הבאים לשם יריחו ריחות טובים ונעימים, מוכיח בכך שזה ביתו השני, ואולי הראשון... ואז הקדוש ברוך הוא הופך את המקום הזה למקום הטוב של ילדיו. ברור אפוא, שזו עלת ההצלחה העל-טבעית של ילדיו של התלמיד-חכם הנ"ל, ומכאן נובע החשק הבלתי-נדלה שלהם ללמוד וללמד וללמד.

אך זה עוד לא הכל. מיד לאחר שהוא שוטף את הרצפה, הוא מתחיל לשטף עוד משהו... את דף הסדור... והפעם, הוא עושה זאת בדמעות עיניו...

לאחר אמירת כמה פרקי תהלים, הוא מתפלל אל השם וְתַבְרַךְ בְּלִשׁוֹנוֹ-שְׁלוֹ, ומתחנן לפניו בדמעות של ממש, על חיימקוה שלו ועל מוישלוה שלו, על שלווימי ועל יהודלוה ועל כל היתר. והתפלה הזו, ככל שהיא נאמרת בשפה פשוטה יותר, כך היא מרגשת יותר. במשך כארבעים דקות מתפלל התלמיד-החכם המפלא ההוא לאביו שבשמים שיתן בלב בניו את השמחה ללמוד תורה. הוא מזכיר ומונה אותם בשמותיהם אחד לאחד, ואומר: "אבא, אבא שבשמים, עזר לנו שלחיימקוה שלנו יהיה חשק ללמוד, ולא יעב אותנו שום מחסום ושום מפריע. אלא שישב כל ימיו על התורה ועל העבודה. וְכָךְ, כְּאִמּוֹר, הוּא מוֹנֶה אֶת שְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל כָּל בְּנָיו וּבָנוֹתָיו, וּמְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם בְּתַפְלָה הַבּוֹקֵעַ הַיָּשֵׁר מִן הַלֵּב. מִי שְׁעוֹקֵב אַחַר ה"מַסְלֹל הַלֵּילִי" שֶׁל הָאֲבָא הַזֶּה, דָּרָךְ שְׁטִיפַת הָרַצְפָּה ו"שְׁטִיפַת" הַסְדוּר, יָבִין אֶת סוֹד הַהַצְלָחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל יְלָדָיו.

(אור דניאל)